

Beretning, Aarhus Bykirke nov. 2017 v/Olsen

I en "Barndomskanon" har jeg fundet denne generelle beskrivelse af en 8årig (= AaBK, 24. sept. 2009). Nøgleordene er: Nysgerrighed, magi og optimisme.

- *Der holdes pause fra det stridsomme.*
- *Tiden er præget af harmoni og alt, der er sjovt og dejligt er aktuelt.*
- *Barnet har det godt med omgivelserne og sig selv.*
- *Nysgerrighed og nye kontakter er spændende.*
- *Hemmeligheder er bare lige sagen.*
- *Barnet er meget konstruktivt og optimistisk.*
- *Denne alder er en udfordrende udviklingsfase.*
- *Det kan være svært at kende sin begrænsning.*
- *Usammenhængende og ivrig – begrænsninger er nødvendige af og til.*

Jeg har ikke tænkt mig at lave en psyko-analyse i detaljer, men jeg kan godt se nogle lighedstræk i vores udvikling som menighed. Der er stadier i de første barneår, som er taget. Der er kommet mere hverdag over kirkens liv. Der har været et flyt til ny lokalitet, hvor man skulle føle sig hjemme og indrette sig. Der er kommet nye legekammerater til – og gode venner er både rejst og kommet til.

Udskiftning. At finde retning. Det nye. Alt sammen har det fyldt frem mod skoletiden ved 6-7 års alderen, hvor man nu ved, at der er flere år foran, hvor hverdagen har noget af samme karakter: Man skal lære, udvikle, få faglige og sociale kompetencer. Alt er ikke længere så nyt, selvom der kan være nye ting rundt om hjørnet at opdage og få interesse for og dykke ned i.

Spørger nogen, hvad man laver, er svaret nogenlunde ens år for år – 'går i skole' = 'er kirke i Aarhus'. Det er ikke længere nyt. Man er ikke længere den nye i klassen. Kommer nye til, er forhistorien ikke kendt – for nu er man

gammel i gårde. Man er på vej til en endnu tydeligere identitet og må være endnu mere bevidst om, hvem man er, og hvad man er til forskel fra andre.

En tid med nyt og fokusering

Jeg oplever på mange måder, at vi er midt i denne fase. Der er nyt at sige – og en udvikling foran. Men vi er også midt i en fase, hvor noget har sit lange gode, seje træk over sig i forhold til at forme identitet, kultur, teologi, retning. De fleste har sikkert glemt, hvad jeg har sagt i mine sidste to årsberetninger, men jeg kunne gentage dem og pege på, at vi på mange måder stadig står i disse muligheder og udfordringer.

Jeg vil gerne understrege, at jeg hermed ikke sigter til, at der er stilstand i kirken. Der er så meget, som peger i en anden retning.

Jeg glæder mig over, at vi har kunnet præsentere en ny vision og fire indsatsområdet. "*Sammen på vej i livet med udsigt til himlen*". Det er dét, vi er. Det er

dét, vi også i de kommende år skal gøre endnu tydeligere og hjælpe hinanden med at blive bevaret i den vandring. For at få visionen anderledes tilegnet har vi udarbejdet et studiehæfte med fem refleksioner. Jeg håber, at du bruger det personligt, med din ægtefælle, i din celle, klynger eller anden gruppe, så det kan få en mere nærværende betydning for dig, hvad denne vision rummer – og hvordan du kan leve med i den. Og hvordan vi kan gøre det sammen som menighed.

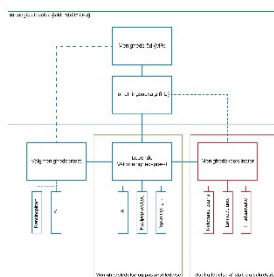
Visionen er med til at give en fælles retning. Det har vi brug for. I det lys sætter jeg næsten mere pris på indsatsområderne. Forstået sådan, at det giver både os i staben og resten af menigheden særlige fokusområdet for, hvordan

vi mere konkret kan give visionen liv i de næste tre år. Vi er begyndt at arbejde alle fire indsatsområder igennem og sætte krop på de mange underpunkter.

Det hele bliver naturligt nok ikke realiseret på én gang. Men jeg håber, at I alle vil opleve halvår for halvår i den kommende tid, at det sker. Det betyder også, at der kan være områder i kirkens arbejde, som vi kommer til at prioritere mindre for en tid eller involvere os i for at få tid til og bruge vores ressourcer på at realisere indsatsområderne. Det håber jeg på forståelse for.

Til gavn for netværket

Den 1. april trådte en ny ledelsesstruktur i kraft, som har været et ønske fra min side over tid. I de 6½ år, jeg har været ansat, er der sket meget med menighedens størrelse og antal ansatte, fuldtidsstillinger m.v. Og for at bruge vores tid og kompetencer hver især bedst, samt at vi præster kan få mere rum til det pastorale arbejde i kirken, så ser jeg den nye struktur som et godt redskab. Det betyder også, at I som menighed vil opleve at blive henvist til den person, som har ansvaret på et område. I staben arbejder vi på at virke som et team, hvor vi arbejder sammen om det fælles på ét niveau, så vi trækker i samme retning; samtidig ligger der mange individuelle opgaver hos os hver især.

Tilpasning af gudstjenesteplan

Fra sommeren er der sket en ændring med den månedlige plan for gudstjenester. Da vi for fire år siden, rykkede ind i Eben Ezer, begyndte vi på en ny model, der blev evalueret og justeret året efter. Det var nu tid til en ny tilpasning. Vi har ikke ændret på tidspunkter for gudstjenester, men

en del af tingene udenom, fx skriftemål, søndagsskole, samtale, sociale ting. Hertil kommer også andre aften-

Gudstjenesteplan i Aarhus Bykirke				
Kl.	Første søndag	Anden søndag	Tredje søndag	Sidste søndag
10.30	Klyngesøndag	Gudstjeneste med børnekirke og evt. dåb	Gudstjeneste med børnekirke og evt. dåb	Gudstjeneste med børnekirke og evt. dåb
12.00		Kirkekaffe	Kirkekaffe	Kirkefrokost
13.15				Søndagsskole for voksne (ikke fast hver måned)
14.30		Café	Café	Café
15.30		Gudstjeneste	Gudstjeneste	Gudstjeneste
17.30		Fælles aftensmad		
19.10	Skriftemål			
19.30	Aften- og nadvergudstjeneste			

gudstjenester og tiltag. Derudover har vi valgt en søndag pr. kvartal med en lidt anderledes dag, som begynder med morgenmad, familie-gudstjeneste, café, enkel-gudstjeneste, aftensmad. Vi vil være bevidste om prædiken-serier 1-2x pr. år, og så er ambitionen stadig at holde gudstjenester på max 1½t. Der ligger et ansvar hos os præster her og i planlægningsgruppen.

Når det gælder søndage og gudstjenester i kirken, så ligger der et ansvar hos os alle om at være menighed! At være dér for hinanden. At se andre → værtsrolle (et ord, vi har fokuseret en del på de sidste par år). At være til stede også til sociale tiltag både for egen og andres skyld. For at møde nye og vise, at det er godt at være her. Skabe miljø som kirke. Være lidt længere i kirken – og måske for nogen engang imellem komme lidt før.

TAK til jer mange, som er frivillige ved gudstjenesterne og livet omkring gudstjenesterne og søndage. Det er fantastisk at være i det fællesskab, og der bliver virkelig lagt hjerte, tid, faglighed og ressourcer i det. Tak for samarbejde og fleksibilitet i mange situationer!

Ressourcer til netværket

Sidste år pegede jeg på to særlige områder, som jeg gerne ville lægge vægt på: 1) *det diakonale-missionale* og 2) *på nye*. Udover flere konkrete måder at øve diakoni på ud fra kirken og i samarbejde med andre i byen (Blå Kors, Hamlet, Elsk Aarhus m.fl.), så omtalte jeg et håb om at få mere greb om *menighedsdiakoni* i praksis. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde sidste år:

”Det handler om, hvordan vi bliver bedre til at have omsorg for syge i menigheden, for ensomme, for dem som trænger til aflastning og hjælp i familielivet, for dem som oplever livet svært, eller dem som har et krævende behov for andres hjælp. Menighedsdiakoni indbefatter for mig også den dimension, at vi helhjertet arbejder på at rumme de personer, som står i situationer, der ligger på kant af kirkens (etiske) normer og værdier. Det indbefatter, at vi opøver et blik for at se dem, som mangler, hvor trofastheden synes væk – og at vi så tør kontakte og spørge hinanden i oprigtig omsorg.”

Vi er ikke nået i mål med dette – eller helt så langt, som jeg havde håb om. Jeg håber, at vi kan ansatte i en i en fritidsansættelse til at være tovholder for at få skabt en ramme om, hvordan vi bedst kommer fra land i praksis, og for bedre afdækket behov og mulighed og tydeliggjort over for alle i menigheden, at vi ønsker at hjælpe hinanden i rette tid. Konkret: Der er brug for 3-4 personer, som ønsker at indgå i et team med en fritidsansat til at få tænkt dette ordentligt igennem. Jeg har navn på en til at ansætte i denne funktion (meget sandsynligt), hvis der er et team. Og Filip og jeg vil gerne hjælpe det på vej. Så hvis nogen har et kald til, at vi får noget på benene her i menigheden, så henvend jer gerne til Filip eller mig.

Det er glædeligt, at vi har så meget fokus på at møde nye, som kommer til kirken – og nogen, som er helt nye i

kirkelivet og i at lære Jesus at kende. Og det sker! Når jeg har oplevet i de sidste par år, at mødet med Jesus har forandret deres liv og fundet vished i, hvad frelsen ved tro på Jesus betyder, så bliver jeg hjertens glad! Så giver det mening at være præst og menighed.

TAK til jer, som har virket med i Alpha, Udforsk Livet, Bybasserne og meget andet – og inviteret med og samtalen med mennesker om Jesus! Det må vi aldrig blive færdig med. Heller ikke at brobygge mellem de mange tiltag og tilbud og så til menighedens fællesskab og gudstjenesteliv.

Vi har brug for at være sammen. Derfor håber jeg også, at endnu flere – ja, hele menigheden, særligt vil prioritere de tre større samlinger, som vi har i løbet af året: Menighedslejr, Hjallerup og Årsmødet. Fremover vil vi bl.a. styrke dette fra stabens side ved, at vi tre fuldtidsansatte er med hele ugen på Hjallerup – og arbejde på at skabe mere AaBK-miljø.

En sidste ting, jeg vil nævne, er, at vi nu har fået indviet video-rum i kirken (jf. Christian Medoms video på FB 10. nov.). Det vil bl.a. blive brugt til at optage undervisning af os præster, hvor noget af det vil være tænkt som materiale til klynger og celler. Vi vil satse mere på undervisning på forskellig vis. Det er der brug for. Og vi vil styrke og udvikle vores ledersamlinger med det toårige koncept, som vi nu har taget hul på dette efterår.

Afrundende fokus

Og så har vi måske mest af alt brug for at sætte tempoet ned. Menneskeligt talt og åndeligt. Det er lidt af en spænding i en menighed som vores. Der sker meget. Vi vil og kan meget. Men har vi for travlt, så vi glemmer det væsentligt. Har jeg for travlt? Har staben? Vi er begyndt at bruge mere

tid på bøn og stilhed sammen. Indsatsområder med medvandring er et flersidigt område, som vi kommer til at bruge en del tid på – og som åndeligt er tiltrængt.

Der kunne nævnes rigtig mange andre ting, som er sket, eller som vi ser frem mod. Afslutningsvis vil jeg takke for den store frivillighed og det engagement, som lægges for dagen. Det er et privilegie at være præst i en menighed som Aarhus Bykirke. Tak for samarbejde med gode folk i staben (også dem, som er stoppet i det sidste år) og menighedsrådet.

En hilsen fra Ef 4,1-6: *"Jeg, der er fange for Herrens skyld, formaner jer da til at leve (→ vandre), så det svarer til det kald, I fik, med al ydmyghed og mildhed, med tålmodighed, så I bærer over med hinanden i kærlighed og stræber efter at fastholde Åndens enhed med fredens bånd: ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb; én Herre, én tro, én dåb; én Gud og alles fader, som er over alle, gennem alle og i alle."*

Må det også gælde os i Aarhus Bykirke!